

วันอาทิตย์สัปดาห์ที่ 4 เทศกาลปัสกา ปี C

ข้อคิดจาก FABC

- สอนเรื่องความหมายของกระแสเรียกในศาสนาว่าหมายถึงอะไร และเป็นมาอย่างไร
- และเพื่อสนับสนุนให้คริสตชนแต่ละคน โดยเฉพาะในบรรยากาศของวัดที่จะกล้าตอบรับกระแสเรียก เพื่อทำหน้าที่รับใช้ในพระศาสนจักร วัด และชุมชน ในรูปแบบต่างๆ

บทอ่านจากหนังสือกิจการอัครสาวก (กจ 13:14, 43-52)

- ตั้งแต่เริ่มเทศกาลปัสกา เราได้ฟังบทอ่านที่หนึ่งซึ่งเป็นบทอ่านจากหนังสือ “กิจการอัครสาวก” เสมอมา สิ่งที่ต้องเน้นคือหลังจากพระอาจารย์เจ้ากลับคืนชีพนั้น เป็นเวลาแห่งการก้าวเดินของบรรดาศิษย์ของพระเยซูเจ้าในนามของ “อัครสาวก” ผู้ซึ่งเป็นศิษย์พิเศษของพระเยซูเจ้า
- บรรดาอัครสาวกกระทำ “กิจการ” ซึ่งอันที่จริงเป็นกิจการของพระเยซูเจ้าภายใต้การนำของพระจิตเจ้า กล่าวได้ว่าบรรดาศิษย์คือผู้ที่มีประสบการณ์ชีวิตใกล้ชิดกับพระเยซูเจ้า พวกเขา มีประสบการณ์ความเชื่อในพระเยซูเจ้า รัก มั่นใจ และที่สำคัญพวกเขาได้รับพระพรพิเศษเพื่อติดตาม เพื่อ “ประกาศ” ถึงพระเยซูเจ้า ประกาศถึงความรอดพ้นที่มาจากพระเยซูเจ้านั่นเอง พวกเขาได้สละชีวิตทำทุกอย่างเพื่อพระนามของพระเยซูเจ้าและพวกเขาได้รับพระพรเต็มเปี่ยมเพื่อทำพันธกิจนั้นเอง
- ในบรรดาศิษย์ของพระเยซูเจ้า ในบรรดาผู้ที่เชื่อพระเยซูเจ้าจนว่าได้มุ่งประกาศพระนามของพระเยซูเจ้าอย่างจริงจังและบังเกิดผลคือ “เปาโล” และศิษย์อีกคนหนึ่งคือ “บาร์นาบัส” ลักษณะของความมุ่งมั่นในความเชื่อคือ ท่านทั้งสอง “เดินทางและประกาศ” และในการเดินทางไปตามกลุ่มพี่น้องชาวยิวเพื่อประกาศให้เชื่อในพระเยซูเจ้าคือ ท่านทั้งสองได้พุดคุยในศาลาธรรมที่ชาวยิวมารวมกัน สิ่งที่พวกเขาสนทนากันคือเรื่อง “พระคุณของพระเจ้า”
- ประชาชนที่เชื่อในพระเยซูเจ้าจึงมารวมตัวกันมากมาย แต่พวกเขาก็อิจฉาและได้คัดค้านคำพูดของเปาโลโดยสับประมาทท่าน
- แต่ภาพที่เราเห็นคือเปาโลและบาร์นาบัสมีความเชื่อมั่นในพระเจ้าในสิ่งที่เขากำลังประกาศ ดังนั้น ท่านทั้งสองจึงไม่สะทกสะท้าน
- ดังนั้น แม้พี่น้องชาวยิวไม่ยอมฟังท่าน ท่านทั้งสองยังคงยืนยันที่จะประกาศกับคนต่างชาติ เพราะท่านเชื่อว่าพระเจ้าทรงตั้งท่านให้เป็น “แสงสว่าง” สำหรับบรรดาคนต่างชาติ
- ดังนั้น คนต่างชาติได้ยินได้ฟังท่านก็ได้เชื่อในพระนามของพระเยซูเจ้า ได้สรรเสริญพระวาจาของพระเจ้า และได้เชื่อในพระองค์
- ดังนั้น แม้ชาวยิวจะยุยงให้เกิดการเบียดเบียนท่าน แต่ท่านไม่กลัวเพราะสิ่งเดียวที่สำคัญคือ “ความเชื่อ” มั่นในพระเจ้า และพวกท่านเปี่ยมด้วยพระจิตเจ้าและยังคงชื่นชมยินดี
- ดังนั้น สิ่งที่เราเห็นคือพลังแห่งความเชื่อ พลังแห่งองค์พระจิตเจ้าทำให้เปาโลกับบาร์นาบัสกล้าที่จะรับใช้พระวาจา กล้าที่จะประกาศ แม้จะต้องไปยังคนต่างชาตินั้น การประกาศของท่านก็บังเกิดผลเสมอ

- หน้าทีอัครสาวก การรับใช้พระวาจา การทำหน้าที่ศิษย์ของพระเยซูเจ้านั้นไม่ใช่เรื่องความสามารถของท่าน แต่เป็นพลังของพระเจ้า เป็นพลังของพระจิตเจ้า ที่คำจูนและประทานความเชื่อให้กับผู้ที่พระองค์ทรงเลือกสรรให้ทำหน้าที่ประกาศข่าวดี
- ไม่มีอะไรขวางกั้นความสามารถของพระเจ้าในตัวของท่านได้เลย

บทอ่านจากหนังสือวิวรณ์ (วว 7:9, 14ข-17)

- หนังสือวิวรณ์เป็นหนังสือวรรณกรรมที่เน้นภาพลักษณ์ที่เป็นสัญลักษณ์ โดยเน้นให้ความสำคัญกับเนื้อหาอย่างมาก และวิธีการนำเสนอของวิวรณ์คือการเน้นสัญลักษณ์ของการเปิดเผยจากพระเจ้า
- สารที่เราเห็นวันนี้คือ “ชัยชนะของประชากรของพระเจ้า ชัยชนะของผู้ที่เชื่อในพระเยซูเจ้าแม้จะถูกเบียดเบียนจนถึงชีวิต” แต่ยอห์นให้ภาพที่ท่านประกาศว่าท่านได้เห็นในนิมิตคือ ภาพแห่งชัยชนะของประชากรของพระเจ้า นั่นคือ “ข้าพเจ้าได้เห็นฝูงชนมากมายเหลือคณานับ” ซึ่งหมายความว่าผู้ที่ได้รับความรอดนั้นมีมากมาย โดยเน้นว่า
- “จากทุกชาติ ทุกตระกูล ทุกเผ่าพันธุ์ ทุกภาษา ต่างสวมเสื้อขาวถือใบตาลยืนอยู่เฉพาะพระที่นั่ง เบื้องหน้าพระชุมพา” ภาพนี้ให้ความหมายคือผู้ที่ได้รับชัยชนะในโลก ชัยชนะที่ได้เพราะพระเยซูเจ้าหรือพระชุมพา คือ คนมากมายที่เชื่อในพระองค์จะได้รับความรอด
- การสวมเสื้อขาวถือใบตาล มีความหมายคือชัยชนะ ไม่ใช่จากสงคราม ไม่ใช่จากอาวุธ แต่อาศัยความเชื่อในพระเยซูเจ้า ดังนั้น เสื้อขาวและใบตาล ไม่ใช่เสื้อเกราะและอาวุธ ไม่ใช่จากสงครามที่หลังเลือด แต่เป็นการต่อสู้ในชีวิตโดยเชื่อในพระเยซูเจ้าจนถึงที่สุด หรือได้สละชีวิตเพื่อยืนยันความเชื่อในพระองค์ ดังนั้น เสื้อจึงเป็นสีขาวในภาพลักษณ์ที่นำเสนอจากวิวรณ์
- เสียงยืนยันจากผู้อาวุโส คือ “คนเหล่านี้คือคนที่มาจากทุกชนชาติครั้งใหญ่ เขาได้ชำระเสื้อของเขาให้ขาวสะอาดในพระโลหิตของพระชุมพา” วิวรณ์เขียนในยุคของการเบียดเบียนโดยจักรวรรดิโรมัน คริสตชนที่ไม่ยอมไหลตามกระแสของจักรพรรดิที่จะหันจากความเชื่อในพระเยซูเจ้า แม้ต้องสิ้นชีวิต แม้ต้องหลังเลือดเป็นมรณสักขีมากมาย แต่พวกเขาได้รับชัยชนะเพราะความเชื่อในองค์พระเยซูเจ้า
- ดังนั้น เสื้อของพวกเขาขาวเพราะเลือด ภาษาตรงนี้แปลกมาก แต่เข้าใจได้ไม่ยากเลย เพราะความขาวแห่งชัยชนะนั้นได้รับมาจากการสละชีวิตประกาศความเชื่อ ไม่สะทกสะท้านแม้ต่อความตายก็ตาม พวกเขาเย็นหยดใน “ความเชื่อ”
- คนที่เชื่อในพระเยซูเจ้าจนถึงที่สุดจะได้รับชีวิตนิรันดร์ พวกเขาจะรุ่งโรจน์ไม่รู้สิ้นสุด นั่นหมายถึง “ชีวิตนิรันดร์” กับพระเยซูเจ้า และพระเยซูเจ้าจะทรงทำให้พวกเขามีความสุข อิ่มเอมตลอดไป
- พระองค์จะทรงเลี้ยงดูเขา นำเขาไปยังที่อุดม และทรงเช็ดน้ำตาให้พวกเขา นั่นหมายความว่าพระองค์คือชัยชนะแท้จริง และพวกเขาจะมีความสุขตลอดไป

- ภาพที่เราเห็นคือ “เชื่อในพระองค์ วางใจในพระองค์ แม้ต้องสละชีวิต ก็ได้รับชีวิตนิรันดร์ในพระองค์” และที่สำคัญ “พระองค์จะทรงเป็นผู้นำ เป็นนายชุมพาบาลสำหรับชีวิตของเขา” มิติแห่งความเชื่อในพระเยซูเจ้าในโลกนี้เปิดกว้างไปสู่มิติแห่งชีวิตและสันติสุขนิรันดร์กับพระองค์

บทอ่านจากพระวรสารนักบุญยอห์น (ยน 10:27-30)

- พระวรสารวันนี้ให้ภาพกระชับที่สุดของพระวรสารของนักบุญยอห์น บทที่ 10 ซึ่งอันที่จริงเป็นบทที่ยาวและให้ภาพของพระเยซูเจ้าทรงเป็น “นายชุมพาบาล” หรือผู้ให้การเลี้ยงดูผู้เลี้ยงแกะ ซึ่งเป็นภาพที่ประทับใจคริสตชนสมัยแรกในแผ่นดินศักดิ์สิทธิ์ ซึ่งพวกเขามีอาชีพเป็นคนเลี้ยงแกะ และคนเลี้ยงแกะนั้นรัก เอาใจใส่ และดูแลฝูงแกะด้วยความรัก
- ดังนั้น พระเยซูเจ้าจึงได้รับภาพลักษณ์นี้ในพระวรสารนักบุญยอห์น ซึ่งเป็นภาพลักษณ์ของพระยาห์เวห์ในพันธสัญญาเดิมที่ทรงเป็นดังชุมพาบาลสำหรับอิสราเอล ภาพนี้จึงเป็นภาพลักษณ์ที่เข้าใจได้ลึกซึ้ง และอ่อนโยนเสมอ
- ยอห์นเสนอให้เห็นว่า อันที่จริงพระเยซูเจ้าคือ “นายชุมพาบาลหรือผู้เลี้ยงประชากรของพระองค์ผู้เลี้ยงแกะ”
- ภาพของผู้เลี้ยงที่มีความใกล้ชิดผูกพันกับฝูงแกะของพระองค์ คือ “แกะของเราย่อมฟังเสียงของเรา เรารู้จักแกะเหล่านั้น และแกะเหล่านั้นย่อมตามเราไป” หมายความว่าความใกล้ชิด ความผูกพันอย่างลึกซึ้งและเปี่ยมด้วยความอ่อนโยน และที่สำคัญแกะย่อมจะฟังและจำเสียงของผู้เลี้ยงได้ และผู้เลี้ยงนั้นก็รู้จักแกะทุกตัว
- นอกนั้น พระองค์เป็นผู้เลี้ยงที่เป็นเจ้าของ ไม่ใช่ลูกจ้างเลี้ยง และภาพลักษณ์ที่ให้คือพระองค์ไม่ใช่ผู้เลี้ยงอย่างผู้เลี้ยงอื่นๆ แต่อันที่จริงพระองค์เป็นพระเจ้าที่ให้ชีวิตนิรันดร์ ดังนั้น พระองค์ตรัสว่า “เราให้ชีวิตนิรันดร์แก่แกะพวกนั้น”
- ดังนั้น พระเยซูเจ้าคือพระเจ้า พระผู้ช่วยให้รอด พระองค์ทรงให้ชีวิตนิรันดร์แก่ผู้ที่เชื่อในพระองค์ แก่ผู้ที่วางใจในพระองค์ และเป็นแกะที่ติดตามพระองค์
- ไม่มีใครสามารถทำลายชีวิตฝูงแกะของพระองค์ได้ ไม่มีใครสามารถทำลายหรือช่วงชิงแกะของพระองค์ไปได้ เพราะพระองค์ทรงเป็นผู้นำ เป็นชุมพาบาล และเป็นพระเจ้าทรงชีวิตนิรันดร์นั่นเอง

การไตร่ตรอง

- พี่น้องที่รัก ภาษาที่ประทับใจคือ “แกะอยู่ดีสุขขึ้นยืนยง เพราะพระองค์เป็นชุมพาบาล” คริสตชนคือประชากรของพระเจ้า คือ ผู้ที่พระคริสตเจ้าทรงรวบรวมเข้ามาสู่ความรอด สู่ความเป็นหนึ่งเดียวในภาพลักษณ์ของพระศาสนจักร เป็นดังฝูงชุมพาฝูงเดียว โดยอาศัยน้ำแห่งศีลล้างบาป ที่พระเจ้าประทานความเชื่อ ความรักและความหวังแก่เราทุกคน

- เราทุกคนมีพระพรพิเศษแห่งศีลล้างบาป พระพรแห่งความเชื่อ ดังนั้น เราจึงมีบทบาทที่จะต้องประกาศข่าวดีในสังคมโลก โดยเฉพาะในกระแสสังคมโลกที่มีความรุนแรงด้วยกระแสโลก กระแสที่อาจขาดความรัก กระแสแห่งความนิยมต่าง ๆ ที่ทำให้ห่างจากความจริงของพระเจ้าหรือความดีของพระองค์ เช่น
 - วัตถุนิยม ที่ทำให้อยู่ครึ่งมองเพื่อนมนุษย์และชีวิตมีค่าน้อยกว่าวัตถุ
 - บริโภคนิยม ที่ทำให้เกิดความแตกแยกในชีวิต ความร่ำรวย ความยากจน และการเอาวัดเอาเปรียบ จนว่าเพื่อนมนุษย์จำนวนมากไม่ได้รับแม้อาหารที่เพียงพอเป็นพื้นฐาน
 - ปัจเจกนิยม ที่เห็นตนเองจนลืมเพื่อนพี่น้อง ยึดตนเองเป็นศูนย์กลางจนมองข้ามคุณค่าความเป็นของคนอื่น ๆ
- พี่น้องที่รัก ในกระแสโลกเช่นนี้คงไม่ต่างกับกระแสต่อต้านเสียงประกาศข่าวดีในสมัยของเปาโลและบาร์นาบัส
- นอกนั้น กระแสโลกเช่นนี้ก็คงไม่ต่างกับการเบียดเบียนคริสตชนโดยจักรวรรดิโรมันสมัยที่ยอห์นเขียนหนังสือวิวรณ์มากนักเช่นกัน หรืออาจจะรุนแรงกว่ามากเพราะการเบียดเบียนของกระแสโลกต่อกระแสแห่งความรัก และข่าวดีของพระเจ้าในปัจจุบันนั้นไม่เพียงจักรวรรดิเดียว แต่มันแผ่ไปทั่วโลก
- เราคริสตชน เรามีความเชื่อ ความรัก และความหวัง เราจึงต้อง “ยืนหยัด” ต่อไปด้วยการเจริญชีวิตด้วยความเชื่อ วางใจในพระเยซูเจ้า นายชุมพาบาลที่ดีแท้จริง
- เราคงต้องไม่ท้อใจต่อกระแสโลก เราคงต้องไม่ท้อใจเลย เพราะชีวิตของเรามีนายชุมพาบาลแท้จริงและทรงชีวิตนิรันดร์ แม้บ่อยครั้งดูเหมือนเราจะอ่อนกำลังเพราะกระแสโลก รุนแรง แต่ความสับสน การยืนหยัดไม่ใช่หรือ ที่จะทำให้เราเป็นอีกคนหนึ่งในกลุ่มผู้สวมเสื้อขาวถือใบตาล เสื้อขาวที่เป็นเครื่องหมายแห่งความซื่อสัตย์จนถึงที่สุด
- เราแน่ใจว่า พระเยซูเจ้าทรงเป็นนายชุมพาบาลที่ดี ทรงสละชีวิต และทรงชีวิตนิรันดร์ ดังนั้น เราจะได้รับชีวิต “นิรันดร์” ด้วยไม่ใช่หรือ
- พี่น้องที่รัก
 - เราคงต้องมุ่งมั่นดังเช่นท่านนักบุญเปาโลและบาร์นาบัสไม่ใช่หรือ
 - เราคงต้องยืนหยัดและไม่ “สะทกสะท้าน” ต่อการเบียดเบียนไม่ใช่หรือ โดยเฉพาะการเบียดเบียนของกระแสโลก ต่อกระแสธรรมหรือกระแสแห่งความดีของพระเจ้าที่เราได้รับความเชื่อในพระองค์
 - เราคงต้องเชื่อมั่นใน “ชีวิตนิรันดร์” ที่เราได้รับโดยศีลล้างบาป
 - ที่สำคัญ เราคงต้องเชื่อมั่น รัก และวางใจที่สุด “ในพระเยซูเจ้าผู้ทรงกลับคืนชีพองค์ปัสกาของเราที่สุดไม่ใช่หรือ”

O เราต้องเชื่อมั่นว่าในชีวิตหน้าเราจะได้ครองราชย์กับพระองค์ ถ้าเราติดตาม
พระองค์จนถึงที่สุดไม่ใช่หรือ

- พี่น้องที่รัก “พระเยซูเจ้าคือชุมพาบาลผู้ใจดี” เราจึงมีความสุขสำราญอย่างแน่นนอน จง
เจริญชีวิตด้วยความสุขใจเสมอเถิด เชื่อในพระองค์ วางใจในพระองค์ และรักพระองค์
เสมอเถิด
- “สุขสันต์ปัสกา” พระองค์กลับคืนชีพ พระองค์ทรงชีวิตนิรันดร์ พระองค์เป็นผู้นำชีวิตเรา
แล้วเราจะขาดอะไรได้เล่า แม้โลกนี้อาจไม่สามารถเติมเต็มชีวิตเราทุกอย่างก็เป็นความ
จริง แต่เรามีชีวิตนิรันดร์ไม่ใช่หรือสำหรับเราที่เชื่อ และดำเนินชีวิตด้วยความเชื่อใน
พระองค์ คำของวิรณห์นักรักที่สุด “พวกเขาจะอยู่เฉพาะพระที่นั่งของพระเจ้า... แสงแดด
และความร้อนจะไม่แผดเผาพวกเขาอีกต่อไป ... พระชุมพาน้อย...จะทรงเลี้ยงดูพวกเขา
และนำไปยังน้ำพุแห่งชีวิต พระเจ้าจะทรงเช็ดน้ำตาทุกหยดให้ออกไปจากดวงตาของ
พวกเขา”
- พี่น้องที่รัก สุขสันต์วันพระเจ้า ขอให้เราจงอย่ากลัวที่จะประกาศว่าพระเยซูเจ้าทรงเป็น
พระชุมพาบาลที่ดีของเรา ประกาศด้วยการเจริญชีวิตทานกระแสโลกด้วยกระแสแห่ง
ความรักของพระองค์เถิด อัลเลลูยา อาแมน